

KRÓLOWA ANIOŁÓW

gazetka parafialna

26.09.1999 Wietrzno Nr 36 (198)

WIERZĘ W BOGA OJCA

Ks. Bogusław Nadolski

KOCHAM NIEDZIELĘ c.d.

Wymiar przeszłości, bez którego człowiek nie może iść naprzód, konkretyzuje się w liturgii Boga-Chrystusa we wspomnieniu tych, którzy uprzedzili nas w drodze do Pana, włączając we wspólnotę "chmury świadków" - świętych chroni przed mentalnością prowincji, przypominając w Modlitwie powszechnej - uniwersalnej - radości i nadziei, smutek i trwogę uczniów Chrystusowych; nie ma nic prawdziwie ludzkiego, co nie miałyby oddźwięku w ich sercu. Uobecniające się misterium Chrystusa "tu i teraz" staje się źródłem siły, a równocześnie otwiera uczestników liturgii przyszłość - umacnia nadzieję. A kto ma nadzieję, jest zawsze kilka kroków do przodu. Zresztą fantazja chrześcijanina jest fantazją nadziei, która nie ustaje mimo trudności i inspiruje do konkretnych działań. Proszę wybaczyć osobiste wspomnienie, pamiętam wyznanie jednego z przyjaciół: "Udział w niedzielnej Eucharystii inspiruje mnie i mobilizuje do zawodowego doskonalenia się".

Nie chcemy tracić z oczu faktu, iż Chrystusowa śmierć i zmartwychwstanie były i nadal są wydarzeniami kosmicznymi. Przywołajmy na pamięć fakty odnotowane przez synoptyków. Trzęsienie ziemi, rozdarcie zasłony w świątyni; otwarcie grobów; ziemia zdominowana przez śmierć, ziemia chmentarzystko, staje się ogrodem życia. Przez misterium Chrystusa otwiera się nowa przyszłość i nadzieja. Eucharystia niedzielna wykracza daleko poza indywidualne ramy zbawienia. Jest świętowaniem nadziei dla całego świata, dla stworzenia, które sfrustrowane oczekuje - mocniej mówi św. Paweł - jęczy i wzdycha za udziałem w wolności dzieci Bożych. Nie tylko więc człowiek, ale całe stworzenie ma swoją niedzielę.

Zagadnienie to czeka na szersze opracowanie. Przywykliśmy całe dobro niedzieli łączyć prawie wyłącznie z życiem człowieka, i bardzo słusznie. Jednak jej diakonia rozciąga się na cały świat. Inaczej można powiedzieć, że kult znajduje swoją racjonalność i legitymizację w tym także, że "przeszkadza" światu w jego zamykaniu się na transcendencję, które stanowi ciągle jego zagrożenie. Myślę o tym, co niezwykle wyraźnie występuje w Biblii. Tworzenie się "zastępu" stworzeń zostaje przerwane przede wszystkim przez szabat. c.d.n.

Dno ducha

Uroczyscie biją dzwony
wzywając na niedzielne
nabożeństwo...
sklepy otwarte także
monopolowe

W kolejce po zamrożoną
mgłę stoją "katolicy"
nasłuchujący miłego
dźwięku butelek

Przez pryzmat szkła
świat jest różowy
w zgłębianiu dna ducha
w domowym
świętowaniu

milkną dzwony w
szczęku butelek
Roman Bańkowski

Dom pełen serca

Bezinteresowna miłość dziecka

Nasze dzieci mogą nas wiele nauczyć.

Mój przyjaciel ukarał kiedyś swoją trzyletnią córeczkę za to, że zużyła pozłacany papier do pakowania. Papier był drogi, więc ojciec wpadł w złość, widząc, jak dziecko przyozdabia nim prezent pod choinkę.

Dziewczynka jednak podarunek następnego ranka, mówiąc czule do ojca: "To dla ciebie, tatusiu".

Znajomy zawstydził się swoim wybuchem gniewu, ale znowu w padł w złość, kiedy zobaczył, że pudełko jest puste. Zdenerwowany krzyczał na córkę: "Nie wiesz, że na prezent nie daje się pustych pudełek?"

Dziewczynka spojrzała na niego ze łzami w oczach i odrzekła: "Och, tatusiu, pudełko nie jest puste. Jest pełne moich pocałunków. Wszystkie z miłości do ciebie".

Wzruszony ojciec przytulił córeczkę, prosząc ją o przebaczenie. Później powiedział mi, że latami trzymał pod swoim łóżkiem podarowane mu wtedy pudełeczko. Zawsze w chwilach zwątpienia sięgał do pudełka po któryś z całusów ofiarowanych mu przez kochającą córeczkę.

Każdy z rodziców otrzymał kiedyś od swoich dzieci podobny prezent z pocałunków miłości. Jest to najcenniejszy dar, jaki można otrzymać.

Wielka filiżanka herbaty

Czy zauważyliście, że kiedy dzieci chcą w czymś pomóc, przysparzają tylko nowych kłopotów? Słyszałem o matce, która leżała w łóżku chora na grype. Jej mała córeczka zapragnęła być pielęgniarką. Przyniosła matce tabletki i magazyny do czytania. Zrobiła nawet herbatę.

"Ależ z ciebie kochane dziecko - powiedziała matka, pijąc gorący napój. - Nie wiedziałam, że potrafisz robić herbatę.

"Oczywiście, że potrafię - odpowiedziała dziewczynka. - Nauczyłam się tego, patrząc na ciebie. Najpierw zalałam wrzątkiem liście herbaty, a później nalałam tak przygotowaną herbatę do filiżanki. Nie mogłam tylko znaleźć sitka., więc użyłam packi na muchy".

"Co takiego?!" - wykrzyknęła matka.

"Nie martw się, mamusiu, nie użyłam nowej packi na muchy, tylko starą" - wyjaśniło dziecko.

Co zwykle robią rodzice, kiedy podejmowane przez dziecko w dobrej wierze wysiłki kończą się porażką? Większość matek i ojców uważa, że należy chronić swoje pociechy przed bałaganem czy pomyłkami, które wynikają z dziecięcej nieporadności. Rzekomo lepiej we wszystkim wyręczać dziecko niż po nim sprzątać. Apeluję do rodziców, aby nie myśleli w ten sposób.

Wasze dzieci mają prawo do popełniania błędów. W ten sposób się uczą. Róbcie więc dobrą minę... nawet jeśli podana wam przez dziecko herbata ma nieco dziwny smak.

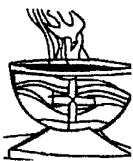

Dziś tj. 26.09.99, Niedziela
26 zw. w R.A. po południu
z życia parafii o godz. 16⁰⁰ Nabożeństwo

Biblijne do Boga Ojca

□ Msze św. codziennie o godz 18⁰⁰ . □ W środę 29.09 Uroczystość św.św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała - Odpust Parafialny, Msze św.: 8⁰⁰ i o 11⁰⁰ Suma Odpustowa, którą odprawi i kazanie wygłosi O. Władysław, Gwardian z Dukli. Jeśli będzie pogoda, to po Sumie będzie procesja z Najświętszym Sakramentem. Proszę przygotować procesję, chorągwie, obrazy, dziewczynki do sypania kwiatów, chłopcy w komeżkach z dzwonkami, dzieci w strojach I Komunii św.. Po południu Msza św. o godz 18⁰⁰ □ W piątek 1.10 początek nabożeństw Różańcowych. Msza św. o godz 17⁰⁰ a po Mszy św. nabożeństwo Różańcowe. Jak w latach poprzednich, będą zapraszane rodziny do prowadzenia różańca. □ W tym tygodniu przypada pierwszy piątek i sobota. Spowiadamy się w dniu odpustu, ale będzie też okazja do spowiedzi codziennie pół godziny przed Mszą św. □ W piątek o godz. 8⁰⁰ odwiedzam chorych. □ Od przyszłej niedzieli rozpoczyna się Tydzień Miłosierdzia. Składka przeznaczona jest na Semin. Duchowne. Jako dar miłosierdzia w tym dniu będzie nasza jesienna ofiara. Zamiast plonów złożymy większą ofiarę pieniężną.

Za łaskę dziecięctwa Bożego w rocznicę

chrztu świętego dziękują Bogu : 27.09 Iwona Lorenc; 28.09 Alicja Grad; 29.09 Helena Szydło; 30.09 Henryk Parylak, Zygmunt Stadnicki, Stanisław Szopa; 1.10 Kamil Przysasz; 2.10 Edward Czaja; 3.10 Mateusz Bek, Grażyna Nowak (Nr 150) . Wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Alleluja! Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Człowiek wychodzi z rodziny, aby z kolei w nowej rodzinie wypełnić swe życiowe powołanie. W tym tygodniu za powołanie

na drogę realizacji siebie w rodzinie dziękują Bogu: 28.09 Grażyna i Adam Nowak; 30.09 Magdalena i Wojciech Bogacz; 1.10 Ewa i Janusz Przysasz .
Niech Maryja, Matka pięknej miłości i Józef, Opiekun Odkupiciela, towarzysząc wszystkim swą stałą opieką. Błogosławie każdej Rodzinie, w imię Trójcy przernajświętszej: Ojca i Syna i Ducha Świętego. (Jan Paweł

Pamiętajmy w modlitwach o naszych

zmarłych, których rocznica śmierci przypada w tym tygodniu: 30.09 + Bogusława Solińska; 3.10. + Henryka Sajdak . *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie, a światłość wiekuista, niechaj im świeci.*

Msze św. : 1.pon. 27.09 + Bronisława, Józefa i Franciszek Delimat . 2.wtor. 28.09; + Wacław Jastrzębski. 3. śr 29.09. + Michalina i Władysław; 4. czw. 30.09 + Stanisława Kozubal; 5.p. 1.10 + Zofia i Jakub Piotrowski; 6.sob. 2.10 + Katarzyna i Genowefa Kozubal; 7. n. 3.10 + Henryka Sajdak

W kościele sprzątałi: Helena Jastrzębska, Maria Pietruszka, Karol Wójtowicz, Mariusz Wyszkowski.
Bóg zapłać !

Zaproszenie do modlitwy różańcowej
piątek 1,10 : 1 - Jadwiga i Janusz Albrycht. 2 - Aneta i Roman Baniak; 3 - Janina i Andrzej Bek; 4 - Alfred i Janina Białogłowicz; 5 - Zofia i Jan Białogłowicz.

sobota 2.10 : 1 - Janusz i Maria Białogłowicz; 2 - Zofia i Michał Biały; 3- Maria i Jacek Bieniek; 4 - Zofia i Janusz Biernat; 5 Kazimiera i Jan Bogacz.

niedziela 3.10: 1 - Anna i Tadeusz Bogacz 2 -Magdalena i Wojciech Bogacz, 3 - Maria i Józef Borek; 4 - Beata i Alain Bossekota; 5 - Renata i Waldemar Bożętko

Gody Baranka II Pod sztandarem krzyża

4. Z codziennego udręczenia - ku źródłom ostatecznego sensu życia c.d.

Końcowy znak krzyża przypomina wielką prawdę, że w krzyżu jest błogosławieństwo, że może on stać się błogosławieństwem dla każdego człowieka - dzięki Chrystusowi i Jego zwycięskiej męce. Równocześnie zaś w nasze ludzkie życie, w codzienność obfitującą w krzyż - niesiemy z każdej Mszy św. Boże błogosławieństwo, przemieniające, podnoszące, ukazujące sens zbawczy (współ-zbawczy), ukryty również w naszych codziennych krzyżach. Jako wierzący w Chrystusa, jako uczniowie Pana, mamy nawet obowiązek "wziąć ten codzienny krzyż i naśladować Chrystusa"

Nie usuwa Pan krzyża z naszego życia w czasie ziemskiej wędrówki Jego śladami, lecz nadaje mu trwały sens, a to jest najważniejsze. Sensem naszego krzyża jest współudział, współuczestnictwo w tym jedynym dziele, które zmienia bieg historii - w całym paschalnym misterium Chrystusa. O ile poza tym misterium droga dziejów wiedzie "donikąd" a raczej na zagładę - o tyle w nurcie tego misterium prowadzi (w sposób trudny, to prawda!) do życia, do "nowego świata", do przełomu zwycięskiego, do "żywej nadziei", a ostatecznie do zjednoczenia z Bogiem.

Msza św. uczy więc cenić ten znak-symbol, który na codzień przypomina, że jesteśmy Chrystusowi, "paschalni", zmagający się jeszcze, ale już zwycięscy - właśnie dzięki Chrystusowemu krzyżowi.

REFLEKSJA

1. Jak żegnam się znakiem krzyża na początku Mszy św., w czasie prywatnej modlitwy i w różnych okolicznościach codziennego życia? Czy staram się czynić to świadomie i z religijnym szacunkiem?
2. Czy nie wstydzę się krzyża - znaku przynależności do Chrystusa?
3. Czy w moim domu znajduje się znak świętego krzyża na godnym, honorowym miejscu?
4. Czy rozumiesz znaczenie tego zbawienia i nadziei?
5. Czy dostrzegam związek między znakiem krzyża a Mszą św., w czasie której uobecnia się sakramentalnie Pascha Chrystusa?
6. Czy umiem wiązać swoje codzienne, a zwłaszcza wielkie krzyże, z Chrystusowym zwycięskim krzyżem oraz z Jego Najświętszą Ofiarą, uobecnianą w czasie każdej Mszy św.?
7. Czy na wzór chrześcijan pierwszych wieków często posługuję się znakiem krzyża, zwłaszcza w obliczu pokus i doświadczeń życia?
8. Czy nie staram się uciekać od codziennego krzyża "za wszelką ceną", zamiast troszczyć się "za wszelką cenę" o wierność Bogu i ludziom?

Chwała naszą jest Krzyż Pana naszego Jezusa Chrystusa; w nim jest zbawienie, życie i zmartwychwstanie nasze; przez niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni (Ga 6,14).